



ΕΤΟΣ ΙΒ'.

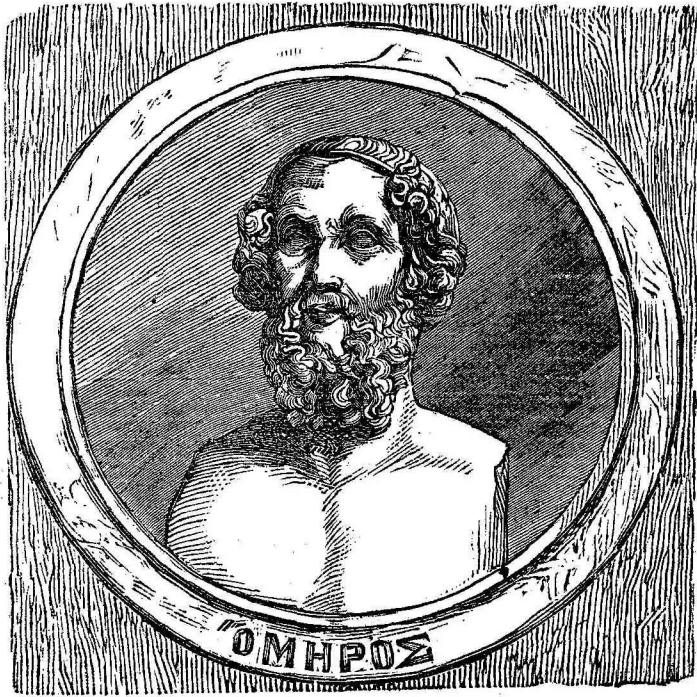
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1879.

ΑΡΙΘ. 134.

Συνδρομή ἑτησία Ἑλλάδος Δραχ. **1**
 » » Ἐξωτερικοῦ » **2**

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
 Ἐν ὁδῷ Ἑρμοῦ ἀριθ. **79.**

Εἰς οὐδένα, ἐκτὸς τῶν τακτικῶν αὐτῆς ἀνταποκριτῶν, στέλλεται ἡ «Ἐφημερίς τῶν Παιδῶν» ἀνευ προπληρωμῆς



Ο ΟΜΗΡΟΣ.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ παρέχωμεν εἰς τὰς οἰκογενείας ἐκείνας, αἵτινες λαμβάνουσι τὸν Ἀστέρα, ἀναγνώσματα ποικίλα ἐκ τοῦ ἀρχαίου καὶ νεωτέρου κόσμου, ἀρχίζομεν μὲ τὸ πρῶτον φύλλον τοῦ νέου ἔτους σειράν τινα ἄρθρων πραγματευομένων περὶ τῶν περιφήμων ἀνδρῶν τῆς ἀρχαιότητος ἐν γένει· τούτων δὲ προτάττομεν τὸν γέροντα βραψφδὸν Ὅμηρον. Αἱ βιογραφίαι

αὐτὰι αἱ δημοσιευόμεναι διὰ τοῦ Ἀστέρος θὰ ᾖναι φυσικὰ βραχεῖαι καὶ κατάλληλοι πρὸς δημῶδη χρῆσιν μᾶλλον ἢ εἰδικῶς δι' ἐγγραμμάτους ἀναγνώστας.

Ὁ Ὅμηρος ἦτο ὁ πρῶτος ἐπικός ποιητὴς τῆς ἀρχαιότητος καὶ διὰ τοῦτο ὀνομάζεται ὁ πατήρ τῆς ποιήσεως. Οὔτε ὁ χρόνος, καθ' ὃν ἔζη, οὔτε ἡ πόλις, ἐν ᾗ ἐγεννήθη, εἶναι ἀκριβῶς γνωστά. Ἡ πιθανώτερα γνώμη εἶναι ὅτι ἔζη περὶ τὰ 800 π. Χ. καὶ ὅτι κατήγετο ἐκ τῆς Ἰωνίας· ἡ Σμύρνη μετὰ ἐξ ἄλ-

λων πόλεων ἀντεποιεῖτο τῆς τιμῆς τῆς ἐν αὐτῇ γεννήσεως αὐτοῦ.

Ἄν καὶ ζωγραφίζεται τυφλὸς, ἐκ τῶν δύο ὁμοῦ ἀθανάτων ποιημάτων του, τῆς Ἰλιάδος καὶ Ὀδυσσεΐας, καταφαίνεται, ὅτι εἶχε περιηγηθῇ ὅλην τὴν μικρὰν Ἀσίαν, ἰδίως τοὺς περὶ τὴν Τρωάδα τόπους, τὰς νήσους τοῦ Ἀρχιπελάγους, τὴν Ἑλλάδα, τὰς Ἰονίους νήσους, μάλιστα τὴν Ἰθάκην, τὴν Ἰταλίαν, τὴν Αἴγυπτον καὶ αὐτὸν τὸν Νεῖλον. Ἦτος ἀφοῦ ἀπώλεσε τὴν ὄρασίν του περιήρχετο τὰς πόλεις, ὅπως οἱ σημερινοὶ τυφλοὶ, μὲ τὴν λόραν του καὶ ἔφαλλε τὰ ποιήματά του, ἐξοικονομῶν οὕτω τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα.

Εἰς τὸν Ὅμηρον ἀποδίδονται διάφορα ποιήματα, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἡ Ἰλιάς καὶ Ὀδύσσεια κατέχουσι τὴν πρώτην θέσιν· ἐν αὐτοῖς ὁ ποιητὴς φαίνεται ὅτι συνέλαβε πᾶσαν τὴν γνῶσιν τῆς ἐποχῆς του καὶ συμπεριέλαθεν ὁλόκληρον τὴν ἑκτασὶν τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς κατὰ τὸ ὕψος καὶ βάθος αὐτῆς. Ἐμέτρησε τὴν ἰσχὺν τῶν ἀνδρικῶν παθῶν, καὶ ἐβολιδόσκοπῆσε τὰς ἀδύσους τῆς ἀνθρωπίνης καρδίας, ἦτο δὲ καὶ ἀκριβὴς παρατηρητὴς τῆς φύσεως καὶ ἐκέκτητο εὐγενοῦς καὶ τρυφερᾶς καρδίας· τούτων ἕνεκα αἱ βραψφῳδαὶ του αὐτὰ οὐδέποτε χάνουσι τὸ πρόσφατον καὶ ἐπαγωγὸν αὐτῶν καὶ εἶναι ποιήματα τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἐν τῇ Ἰλιάδι ἐκτίθενται αἱ περιπέτειαι τῆς κατὰ τῆς Τρωάδος ἐκστρατείας τῶν Ἑλλήνων διὰ τὴν ἀρπαγὴν τῆς Ἑλένης καὶ ἡ κυρίως καὶ καταστροφὴ αὐτῆς. Τῶν συμβάντων τοῦ δεκαετοῦς τούτου πολέμου κύριον στοιχεῖον ἀποτελεῖ ἡ ὁργὴ τοῦ Ἀχιλλέως, ἕνεκα τῆς ὑπὸ τοῦ Ἀγαμέμνονος ἀρπαγῆς τῆς ὡραίας Χρυσήϊδος. Ἐν δὲ τῇ Ὀδυσσεΐᾳ αἱ περιπέτειαι τοῦ Ὀδυσσεως, ἀφ' ἧς ἀνεχώρησεν ἀπὸ τῆς Τροίας μέχρι τῆς ἐπανόδου του εἰς Ἰθάκην, μετὰ τῶν περιπλανήσεων τοῦ υἱοῦ του Τηλεμάχου πρὸς ἀναζήτησιν αὐτοῦ.

Αἱ βραψφῳδαὶ του διατάχθησαν εἰς ἣν ἥδη ἔχομεν αὐτὰς τάξιν ὑπὸ τοῦ Πεισιστράτου, τοῦ τυράννου τῶν Ἀθηναίων, περὶ τὸ 500 ἔτος π. Χ. οἱ δὲ Ἀλεξανδρεῖνοι γραμματικοὶ ἔθεσαν ἐν ἀρχῇ ἐκάστης καὶ ἐν γράμματι τοῦ ἀλφαβήτου.

Ἡ ἱστορία τοῦ κόσμου ἀναφέρει τέσσαρας ἐξόχους ἐπικοὺς ποιητάς, τὸν Ὅμηρον, τὸν Βιργίλιον, τὸν Δάντην καὶ τὸν Μίλτων. (Ἐκ τοῦ Ἀστέρος Ἀνατολῆς.)

Ο ΑΣΤΕΡΟΣ ΡΙΟΣ.

Α'.

Μιὰν ἡμέραν ὁ Μ. Δ. ἐμπροστὰ εἰς τὸν καθρέπτη
Ἔλεγε τὰς λέξεις ταύτας, -- καὶ νομίζω ἦτο Πέμπτη.
Εἶμαι νέος πνευματώδης, εὐφυῆς, χαριτωμένος,
Ἔχω κάλλη, ἔχω πλοῦτον, κ' εἶμαι τετραπερασμένος.

Ἐρωμέναις ἔχω δέκα, 'κ εἰς μυρίας κάθε βράδυ,

Μέ τὰ ὄργανα ταῖς κάμνω πατινάδες στὸ σκοτάδι,
Καὶ μ' αὐτὰς παιζωγελῶ.

Γράμματα ἐγὼ θὰ μάθω; -- δὲν πηγαίνεις στὸ καλὸ !
Β'.

Ἐξυπνῶ κάθε ἡμέραν τὸ πρωτὶ περὶ τὴν ἔκτην,

Καὶ τολίζομαι τρεῖς ὥρας ἐμπροστὰ εἰς τὸν καθρέπτην.

Πίνω τότε τὸν καφέ μου, -- κ' ἀμελέτητος, ὡς εἶμαι,

Εἰς τὸ μάθημα πηγαίνω· ξύλον ἐπὶ ξύλου κεῖμαι.

Μ' εἶπεν ὁ διδάσκαλός μου ταῖς προάλλαις, ὅτι πρέπει

Ὅσας ὥρας ἐξοδεύω ἐμπροστὰ εἰς τὸν καθρέπτην,

Νὰ λαμβάνω ἐν βιβλίον καὶ νὰ τὸ φυλλολογῶ.

Κ' ἐπειδὴ μοῦ τό παν κ' ἄλλοι, τὸ ὑπῆκουσα κ' ἐγώ,

Κι' ὅταν ἄλλο τι δὲν ἔχω,

Εἰς τὸ χέρι μ' ἐν βιβλίον πέρνω καὶ φυλλολογῶ,

Καὶ γελῶ, γελῶ, γε λῶ.

Γράμματα ἐγὼ θὰ μάθω; -- δὲν πηγαίνεις στὸ καλὸ !
Γ'.

Μ' ἐρωτᾷ ὁ πατὴρ μου, ἀπορῶν πῶς στήν ἀράδα,

Μένω εἰς ἐκάστην τάξιν ἀπὸ μιᾶν Ὀλυμπιάδα.

Μή σε μέλει, λέγω, πάτερ, εἶναι διὰ τὸ καλὸν μου,

Ἐπειδὴ πολλὴ μελέτη βλάπτει τὸν ἐγκέφαλόν μου.

Μ' ἀναβάζει καὶ τὸ αἷμα εἰς τὸ στήθος φυσικῶς,

Καὶ φοβοῦμαι ἐπὶ τέλους νὰ μὴ γείνω φθισικός.

Καὶ γελῶ, γελῶ, γε λῶ.

Γράμματα ἐγὼ θὰ μάθω; -- δὲν πηγαίνεις στὸ καλὸ !
Δ'.

Τέλειωσε τὸ μάθημά μου, ἐπιστρέφω στήν οἰκίαν,

Στὴν πλουσίαν τράπεζάν μας κάθημαι μὲ προθυμίαν.

Κι' ὅταν τὴν παραδαρμένην, ὥσων Λούκουλος γεμίσω,

Ὡ γονεῖς μου, λέγω, ὥρα εἶναι καὶ νὰ μελετήσω.

Στὸ δωμάτιόν μου τότε εἰσερχόμενος κλειδώνω,

Κ' ἐν τῷ ἅμα εἰς τὸ στόμα ἐν καλὸν τσιγάρον χώνω.

Καὶ καπνίζω, καὶ γελῶ.

Γράμματα ἐγὼ θὰ μάθω; -- δὲν πηγαίνεις στὸ καλὸ !
Ε'.

Καὶ ἀφοῦ τοιουτοτρόπως ἀρκετὰ καλοπεράσω,

Πρέπει καὶ ὡς ἐργολάβος τώρα νὰ διασκεδάσω.

Πλὴν θὰ πῆς πῶς ὡς τοῖατος ἔχω καὶ χρημάτων χρεῖαν,

Τὰ δὲ χρήματα ὑπάρχουν στοῦ πατρός μου τὸν ταμίαν.

Ἄλλ' ὁ ἀγαθὸς πατὴρ μου, μὴ γνωρίζων τί ἀξίζω,

Μὲ ἐψήφισε ταμίαν, καὶ τὰ χρήματα τ' ὀρίζω.

Καὶ τὰ τρώγω, καὶ γελῶ.

Γράμματα ἐγὼ θὰ μάθω; -- δὲν πηγαίνεις στὸ καλὸ !
ΣΤ'.

Ὅταν δὲ κοπιασμένος ἀπ' τὴν κόρτε μου γυρίσω,

Λέγω πάλιν στοὺς γονεῖς μου, ὅτι θε νὰ μελετήσω.

Κ' ἐπὶ τῇ προφάσει ταύτῃ κλειδοῖμαι στὸν θαλαμὸν μου.

Ἔχων δύο παλικάρια τῶν καλῶν συμμαθητῶν μου,